

en eller anden Grund trænge til at være ene om Undervisningen eller paa et meget lille Hold, maa betale og betale dyrt, det er ganske naturligt, og denne Rundkreds kunne disse Kursus aldrig berøve de private Manuduktører. Jeg mener derfor, at dette Hensyn ikke er berettiget eller rigtigt at tage. Det kan rimeligvis ikke forandres paa denne Finanslov, men jeg vilde meget beklage, om denne Fordyrelse af det paagældende Kursus til Skade for de unge Mennesker, Forældre eller Børgere skulde blive permanent paa Finansloven. Thi Resultatet deraf vil, som sagt, kun blive, at man for 50 Familiefædre vil forhøje Udgiften til den Undervisning, de skulle skaffe deres unge Mennesker med fra 50—100 pCt. Jeg vilde blot gøre den Bemærkning for at reservere mig Fremtiden.

Rundsen: Ved det foreliggende Forslags 1ste Behandling i dette høje Ting, tillod jeg mig at fremsætte nogle kritiske Bemærkninger over for Forslaget. Af de Bemærkninger, jeg den Gang tillod mig at gøre, skal jeg kun minde om, hvad jeg sagde med Hensyn til de militære Bevillinger. Jeg anførte, at paa Grund af disse Bevillingers Tilstedeværelse paa Forslaget i det Omfang og med det Formaal, de tilfugte at fremme, vilde jeg ikke være i Stand til at give det foreliggende Forslag min Stemme. Dette Moment er fremdeles til Stede, og er til Stede i en forøget Udstrækning, idet de militære Udgifter ere stegne, siden vi havde Forslaget til 1ste Behandling. Der er jo nemlig stillet en Række Vædringsforslag, som ere vedtagne her i Tinget, og altsaa have bevirket en Forhøjelse af de militære Bevillinger. Det ærede 7de kongevalgte Medlem (Hedemann) tillod sig i Anledning af mine Udtalelser ved 1ste Behandling at fremsætte den Bemærkning, at jeg ikke havde Ret i, at de militære Bevillinger vare underkastede en stadig Stigning, og at vi endnu befinde os paa Stigningens Stadium. Det ærede Medlem anførte, at jeg var gaaet ud fra en urigtig Forudsætning, idet jeg havde holdt mig til Bevillingerne, og ikke henholdt mig til Regnskaberne, men hvis jeg vilde holde mig til Regnskaberne, vilde jeg se, at Budgettet hvert Aar var blevet overkredet, og som Følge deraf var min Paastand ikke holdbar. Jeg skal med Hensyn hertil sige, at naar jeg har henholdt mig til Bevillingerne, er det for at kunne foretage en Sammenligning med det foreliggende Finanslovsforslag, hvilket jeg ikke vilde have været i Stand til, naar jeg havde lagt Regnskaberne til Grund. Jeg maa imidlertid tilføje, at jeg ikke derfor har

ladet Regnskaberne ude af Betragtning, jeg har ogsaa taget dem med, og ved at undersøge dem, er jeg kommen til ganske det samme Resultat, som jeg kom til ved at undersøge selve Bevillingerne. Jeg nævnedes, at i Finanssaaret 1884—85 — som jeg drog frem, fordi det var det sidste Aar, inden vi kom ind i den provisoriske Periode, hvori der forelaa en af Rigsdagen vedtagen Finanslov — udgjorde de samlede Bevillinger til Militærvæsenet for begge de militære Ministeriers Bedkommende, og derunder indbefattet saavel ekstraordinære som ordinære Udgifter, et samlet Beløb af 16,917,000 Kr., og jeg søjede dertil, at denne Bevilling var saa rigelig, at Regnskabet udviser, at der blev brugt 291,000 Kr. mindre, end der var bevilget. Altsaa her er det Moment aldeles ikke til Stede, at der er brugt mere, end der er bevilget; tværtimod! Bevillingen var saa rigelig, at der, som sagt, blev 291,000 Kr. tilovers. Jeg anførte endvidere, at der paa Budgettet for indeværende Finansaar, for hvilket der ikke foreligger og ikke kan foreligge noget Regnskab, var opført paa de samme Poster et Beløb af 18,039,000 Kr., og paa det foreliggende Forslag var Summen den Gang 18,149,000 Kr., og det er nu større, efter som der her er blevet vedtaget Poster, som forsøge Udgiften betydelig. Jeg maa altsaa fastholde, at jeg har fuldstændig Ret i min Paastand, at vi befinde os paa Stigningens Stadium med Hensyn til de militære Udgifter. En Finanslov, som har denne Karakter vil jeg ikke være i Stand til at give min Stemme. Paa den anden Side skal jeg bemærke, at det foreliggende Forslag ogsaa indeholder Poster, som jeg fuldt ud sympatiserer med, og som jeg sætter særlig Pris paa, findes paa Finansloven. Jeg skal ikke her paa dette Stadium komme ind paa at nævne enkelte Poster, det vilde føre for vidt, og jeg anser det heller ikke for nødvendigt. Jeg anfører blot, at dette Moment ogsaa er til Stede, altsaa, at der findes mange eller ikke ganske saa Bevillinger, jeg ikke vil stemme imod. Jeg vil derfor heller ikke indtage det Standpunkt, at jeg vil stemme mod det foreliggende Forslag, men jeg skal for mig selv og min ærede Meningsfælle, det ærede 6te Medlem for Kjøbenhavn (Andersen), herved afgive den Erklæring, at vi af de anførte Grunde ville undlade at afgive vor Stemme, naar denne Sag kommer under Afstemning.

Ministeren for offentlige Arbejder (Zingerslev): Jeg skal tillade mig nogle Bemærkninger til det ærede 5te Medlem for 2den Kreds (Lunn). Det ærede